

● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ● KULTURA ●

● DELEGATSKA TRIBUNA

Prvi uredniški odbor

Po občinskem odloku postaja Delegatska tribuna (DT) glasilo skupščine občine in skupščin samoupravnih interesnih skupnosti v skupščinskem sistemu. Objavljala bo njih gradiva in kar največ tudi povratnih informacij (doseganjih zapisnikov), s katerimi bo še povečan družbeni nadzor; objavljala bo pomembnejše gradivo izvršnega sveta, prav tako s povratnimi informacijami; objavljala bo informacije širšega — tudi izobraževalnega — pomena, prek katerih naj bi delegacije in delegati še bolj širili svoje delo na vseh ravneh in v vseh oblikah; objavljala naj bi odgovore na delegatska vprašanja (kot doslej) ter informirala občane o delu delegatov v mestu, republiki in zvezi. Seveda bodo strani DT odprte tudi delegatom, da bodo lahko tudi v pisni obliki sodelovali pri razvoju delegatskega sistema.

Delo bo torej zahtevnejše kot doslej, zato bo moralo biti tudi sodelovanje z Nsk širše in globlje. Stalna rubrika na 2. strani Nsk bi naj bolj zaživela v polemičnosti in kritičnosti. Napovedovala pa naj bi še naprej pomembnejše zadeve ter objavljala po sprejetih sklepih tudi opravljene naloge pa opredelitve v delegatski bazi.

Pred obema glasiloma pa bo verjetno stalni impertativ: kratkost, jasnost, primerna prirejenost, pravočasnost in seveda angažiranost! Vse take napovedi bodo seveda zahtevale tudi časovno usklajevanje vseh prizadetih dejavnikov pa najbrž še kaj.

Petčlanskemu uredniškemu odboru z Zvonetom Tuškom na čelu se je torej odprla paleta nalog, ki ne bo uresničljiva brez noč. Zasedba pa zagotavlja, da se bo DT zagrizla v delo, pri čemer ji želimo čimveč uspehov.

AM

XIV. revija gledaliških skupin naše občine

V nedeljo, 16. aprila, smo gledali v Senožetih prvo revijsko proslavo, komedijo R. Walfrieda MAKSEL, ki jo je prezentiralo KUD Slape. To je starejše delo, ki je bilo za to priliko nekoliko adaptirano. Osnovno gibalno komedije je pes Maksel, ki s svojo »aktivnostjo« povzroči na vsi vrsto nepredvidenih pasjih rojstev, med sosedi pa mnogo nesporazumov in preprirov.

Režiser je bil Vili Golob, ki je tudi tokrat dokazal, da se na režijo in delo z igralci dobro spozna. Uprizoritev je bila gladko tekoča, dialogi primerno izostreni, mizanscena dovolj razgibana. Le sem in tja je gledalec dobil vtis, da so nekatere stvari nedodelane, ker je za študij morda primanjkovalo časa, kar pa se je končno odrazilo le v nekaterih epizodnih vlogah.

Pri izbiri dela za prihodnjo sezono bi bilo vsekakor želeli, da bi se skupina odločila za kvalitetnejše delo, ki bi ji nudilo večje možnosti za uspešno uprizoritev. Zupana Srebrnjaka je s primernimi karakternimi potezami orisal Vili Golob. Prav dobro in prepričevalno so svoje vloge odigrali: Mari Jeršin, Marjana Lenasi, Bojan Šešek, Milan Cerar in Jože Pečar. Uspešno so še sodelovali: Tatjana Traven, Bogdan Rojček in Drago Seferagič.

V Zadvoru je bila 23. aprila naslednja revijska predstava, ki jo je odigralo KUD Dolsko. Uprizorili so komedijo Dušana Jovanovića GENERACIJE. Avtor nam v tem sodobnem in aktualnem dramskem tekstu prikazuje življenje poprečne današnje družine, v kateri so zastopane vse generacije, pa vsaka gleda na življenjske probleme iz svojega zornega kota, živi druga mimo druge, brez pravega razumevanja in sožitja. Jezik je vsakdanji, pomešan z žargonom ter mnogokrat drastičen.

Naloga, ki si jo je zadala skupina iz Dolskega, je bila izredno težavna in zahtevna, saj predstavo pogojujejo simultana prizorišča ter domiselna mizanscena.

Režijski koncept režiserke Jože Cerarjeve je bil realiziran z mnogo invencije in smislom za razgibano dogajanje ter s tem v zvezi z odgovarjajočim ritmom. Prizori na različnih prizoriščih so se odvijali pred gledalčevimi očmi v popolni skladnosti celotnega dogajanja. Vsekakor je to ena najuspešnejših režij režiserke Cerarjeve.

Karakterno vlogo starega Ludvika Moškriča, ki se z nostalgijo spominja starih časov in svoje mladosti, je zelo dobro in prepričljivo odigral Sašo Novak.

Prav tako ugotovitev bi veljala za Vojka Čertiča, ki je igral Marka Volaja in za Tatjano Dežman, ki je igrala Jano Volaj. Staremu Šušiju je s primerno plasticiteto zarisal poteze Metod Grad. Z uspehom so se še vključili v celoto: Irena Lautar, Martina in Svetka Trdin, Polonca Mihelič, Ciril Zupančič, Jaka Kokalj (zanimiva figura), Bruno Žižek in Sašo Mancin.

Komedija Marjana Marinca LJUBEZEN V KOVČKU je bila tretja revijska predstava, uprizorilo pa jo je KUD Prežganje v nedeljo, 14. maja, v Smartnem ob savi.

Delo sicer nima kakih večjih literarnih pretenzij, nudi pa igralcem dovolj možnosti za igralski razmah. Ljubezen v kovčku nam med drugim prikazuje življenje mladih ljudi, njihove stiske in težave ter ljubezensko sanjarjenje. Vrsto komičnih asociacij in situacij sproži pomotoma zamenjan kovček, kar povzroči tudi razna ugibanja, ki pa se razrešijo z vrnitvijo le-tega pravemu lastniku.

Predstavo je tudi tokrat režiral dolgoletni režiser te skupine Stanko Zontar, ki ji je dal odgovarjajoče tempo, ustrezne mizanscenske rešitve ter prikupno lahkotnost. Še posebej so mu uspeli prizori z vizijo. Morda bi bilo treba nekoliko več skrbni posvetitvi govoric in jeziku, pa tudi nekatere igralske figure in prizori bi pc »bovali« nekoliko več dinamike.

Kar se tiče igralskih kreacij, bi na prvem mestu omenili Daretta Avsca, ki je povsem korektno odigral zahtevano vlogo Marka Vesela, vendar mu ne bi škodilo nekoliko več sproščenosti. S prepričljivo, zadržano igro nas je v vlogi njegove mame ugodno presenetila Judita Jabjak. Kot vedno do sedaj, nas je tudi tokrat pričela o svojem igralskem daru Dragica Černe, ki je igrala Vero. Prav dobro sta odigrali svoji vloge Anča Grom kot Marica in Jožica Zajc kot Geli. Da je predstava uspela, so dali svoj delež še Lojzka Gorišek, Brane Zajc, Franci Černe in Slavko Skubic. Kot na lanski predstavi, je tudi ob tej priliki občinstvo Smartnega do konca napolnilo dvorano kulturnega doma.

(Nadaljevanje na 10. strani)

Uspel zaključek kulturne sezone

Amaterji vseh kulturnih dejavnosti občine Moste-Polje so se 18. junija zbrali v Dolskem na zaključni prireditvi. Dvorana pravkar obnovljenega doma je bila polno zasedena. Prireditve je zelo lepo uspela, za kar gre zaslug vsem nastopajočim.

Po pozdravnih besedah predsednika KS Dolsko so za prisrčen uvod zapeli učenci OŠ Dolsko pod vodstvom Nežke Čadove. O problematiki dela in delavcev v kulturi je spregovorila predsednica ZKO naše občine Draga Svetina. Nato pa so nastopili: oktet železniške postaje Ljubljana-Moste pod vodstvom Franca Ranta, pevski zbor iz Zaloge pod vodstvom tovariša Slatnerja, moški pevski zbor iz Bizovika, ki ga vodi Jože Drobež, mešani pevski zbor iz Lipoglava, ki ga je v odsotnosti S. Ribaroviča vodil Janez Triler, in mešani pevski zbor Vide Pregarc, prav tako pod vodstvom Janeza Trilerja.

Vse nastopajoče je občinstvo nagradilo s spontanim ploskanjem in se jim tako zahvalilo za kvaliteten, lepo pripravljen spored.

Prireditve se je nadaljevala z družabnim srečanjem, na katerem so si prisotni izmenjali prenekatero delovno izkušnjo in kovali načrte za še uspešnejše delo v prihodnje.

Besedilo in slika: D. JEŽ

Moški pevski zbor iz Bizovika deluje šele drugo leto, vendar ima za seboj že številne uspešne nastope

IZ UREDNIKOVE BELEŽNICE

Kmalu v dvajseto leto

Kot ste, spoštovani bralci, lahko opazili, se letos trudimo napraviti nadaljnje korake pri razvoju Naše skupnosti. Vedno več prostora namenjamo sodelavcem — rednim in drugim dopisnikom, ki čutijo potrebo po zapisu vsega tistega, kar čutijo, oziroma vidijo kot delovni ljudje in krajanje naše občine. Da, tudi čutijo v tisti osebni prizadetosti, na osnovi katere smo pred tremi leti ustanovili umetniško prilogo 25. MAJ. Menimo, da je tako tudi prav. Vedno več naj povedo s »svojih« področij tisti, ki polno delajo in živijo v sebi in sredi dogajanj ter jih torej najbolj poznajo. Končno so to tudi odrazi, dokazi in potrdila, kako naši delovni ljudje in občani uresničujejo samoupravne dimenzije hitro se razvijajoče naše družbe tudi na področju obveščanja in komuniciranja.

Taka usmeritev sicer ni nova, saj od vseh začetkov težimo, da bi bilo glasilo MOŠČANSKA po združitvi občin Moste in Polje NAŠA SKUPNOST. Naj pa vendarle spomnimo tudi na prizadevanja izdajateljskega sveta in uredniškega odbora, ki skušata od novega leta sem dati še večji prispevek in ton tej usmeritvi.

Vodstvo izdajateljskega sveta sta prevzela Slavko Gerlica in Bogdan Šturm, ki ju naši bralci poznajo kot dolgoletna sodelavca glasila in družbenopolitična delavca. Tak je tudi sestav članstva izdajateljskega sveta, ki zagotavlja trdno osnovo za zgodaj nakazano usmeritev glasila.

V nekoliko razširjeni uredniški odbor pa so se vključili tudi mlajši sodelavci, ki jim je mar uresničevanje zasnov izdajateljskega sveta. Kar pet članov ne »suka peresa« le pri Nsk: Alenka Lobnik-Zorko dela pri Naši ženi, Marija Fedran pri glasilu Kolinska, Nada Muminovič pri Gradisovem vestniku, IVO Gajič pri

vestniku nogometnega kluba Olimpija in Bojan Zornik pri glasilu Megrad. Pa še na novo organizirani fotografi: Kancijan Hvastija je dolgoletni sodelavec glasila Mercator, Miran Todorji je tehnični urednik Glas Saturnusa, Edo Robič je sodelavec istega glasila, umetniško sliko pa usmerja in. dr. Tihomir Pinter, sodelavec premmogih listov širom po Jugoslaviji. Da ne omenimo drugih članov, ki skupaj z naštetimi tudi sodelujejo ne samo pri Nsk, marveč tudi pri osrednjih glasilih v Ljubljani. Tako si »brusijo peresa in duha«, da bi kar največ prispevali k razvoju in vlogi tiska v naši družbi.

Uresničujemo tisto, kar nas drži? Kaj menijo o tem naši bralci? Tako se je vprašal izdajateljski svet, tako se sprašuje uredniški odbor. Pomislili smo na več možnosti, da bi dobili mnenja bralcev o našem delu: poziv, anketa, razglas...? Pa smo za zdaj ugotovili: del odgovorov dobivamo z vašim nenehno kvalitetnejšim sodelovanjem, del pa pričakujemo tako rekoč vsak dan od slehernega, ki mu je mar razvoj našega glasila. Vedno imate možnost oceniti naše delo in tvorno prispevati k njegovemu nadaljnemu izboljšanju. Zglasite se v uredništvo, pišite nam, vsaka dobronamerna pripomba nam bo dobrodošla!

Kmalu bo naš list zakoračil v svoje 20. leto. Že sedaj mislimo na to, da bomo to obletnico proslavili kar najbolj delovno in delavno. To nam bo uspelo toliko bolj, kolikor več nas bo sodelovalo pri tem. Potrudimo se, da bo Naša skupnost res glasilo kar največ članov SZDL naše občine.

Tovariški pozdrav v pričakovanju nadaljnega sodelovanja in novih sodelavcev!

Za uredniški odbor
MILAN PRITEKELJ

ZDRAVSTVO ● ZDRAVSTVO ● ZDRAVSTVO ● ZDRAVSTVO ● ZDRAVSTVO

POIŠČIMO SKUPNO POT

Že v nekaj številkah Nsk je del prostora namenjen prispevkom zdravstvenih delavcev, zaposlenih v naši občini. Želja uredniškega odbora pa tudi samih avtorjev je bila, da tudi v našem občinskem glasilu spregovorimo o težavah, ki spremljajo našega občana, ko išče zdravstveno zaščito, pa tudi o ovirah, ki jih morajo vsak dan premagovati izvajalci zdravstvenega varstva.

Želeti je, da bi o vsem tem zelo neposredno spregovorili vsi v naši občini. Pisati pa moramo tvorno in pred uredništvom je velika odgovornost, da bo vse te želje in zahteve vodilo mimo vseh brzic in čeri, ki lahko še tako skrbno pripravljen splav želja in predlogov potope, če le-ta ni spretno krmaren. Vsi, ki smo si te cilje naložili, se zavedamo, da bo mnogo napisanega in govorenega še vedno šlo mimo našega časopisa, si pa vseeno želimo, da bi čimveč zajeli na straneh Nsk. Dosedanji prispevki so že na-

kazali velik problem: zdravstveno varstvo naših otrok. Naslednja zaključena tema bo obravnavala vso mnogotero pisano in zelo zapleteno problematiko zdravstvenega varstva odraslih občanov in varstva našega okolja ter se dotaknila še mnogih drugih problemov, o katerih bodo spregovorili predvsem naši strokovnjaki za medicino dela, prometa in športa.

Na podoben način bomo skušali zajeti vso tisto zdravstveno dejavnost, ki jo imenujemo tudi zdravstveno varstvo prvega —

neposrednega stika.

Nočemo pa, da bi se teh nekaj vrstic, ki bodo v vsaki številki Nsk namenjene zdravstvu, spremenilo v samogovor izvajalcev. Močno si želimo in pričakujemo tudi sodelovanja uporabnikov.

Že prvi članki naših najvidnejših zdravstvenih strokovnjakov zanikajo bojazen, da bi pisali le o nekih načelih brez jasnih ciljev in konkretnih rešitev. Seveda pa nam bodo vsi vaši predlogi še jasneje pokazali pot, po kateri naj hodimo!

Toliko v premislek ob zasluženih dnevih oddiha: Jeseni pričakujemo prve predloge, kako bi skupaj kar najučinkoviteje pisali za zdravstveno področje našega delovanja.

MATJAŽ RODE

NOVICE IZ NAŠIH KRAJEV

ZELENA JAMA

K neodgovornim dejanjem podjetja Staninvest lahko pripišemo tudi tale črni madež na hiši Bavdekova ul. 13, ki je družbena imovina in v njej stanuje le pet neboljgelnih upokojencev. Na strehi je že lani jeseni sneg odmaknil dva strešnika, navkljub večkratnim obvestilom stanovalcev pa podjetje Staninvest še do danes ni ukrenilo ničesar. Deževje zamaka ostreže in steno in najbrž ni daleč čas, ko bo pričel odpadati omet, s čimer bo povzročena še večja materialna škoda.

EDO ROBIČ

ŠTEPANJSKO NASELJE

Zadnje dni junija vse šole delajo obračune svojega dela skozi vse šolsko leto. Učenci na zaključnih prireditvah še zadnjokrat stopijo pred svoje učitelje in starše, vrstnike in goste. Tako so storili tudi učenci OŠ Karla Destovnika-Kajuha. Na končni proslavi kar na prostem so nastopili pevci, recitatorji, telovadci in — na sliki — folklorna skupina. Prireditve si je ogledalo veliko število krajanov, ki so z navdušenjem in odobravanjem sledili izbranemu programu.

FOTO HVASTIJA

DOPISNIKI, OBČANI!

V uredništvu Nsk smo vam na voljo vsak delovni dan dopoldne, ob sredah pa tudi popoldne do 16.30. Oglasite se lahko osebno, po telefonu (št. 43-277) ali po pošti: NAŠA SKUPNOST, uredništvo in uprava, Ob Ljubljani 42.

Ker izhajamo vsakokrat okrog 15. v mesecu, prosimo, da nam pošljete svoje prispevke dober teden dni pred izidom. Zaradi gotovosti si v svojem koledarju vsakega 5. v mesecu pripišite: ROK ZA ODDAJO ROKOPISA NAŠI SKUPNOSTI!

Zaloški
zadružni dom
z druge plati

Po osvoboditvi se je na zaloškem odru zvrstilo več kot sto Založanov in Kašljanov. Žal je večina iz takšnih ali drugačnih razlogov kmalu prenehala delovati. Eden glavnih vzrokov so bile slabe možnosti za delo: mrzli prostori, mrzla dvorana in oder.

Zadružni dom počasi, a vztrajno izgublja svoj prvotni namen. Knjižnica se je morala umakniti bifeju, kino je prenehal delovati lani decembra, shramba za kulise se je nenadoma spremenila v drvarnico, razbita vrata, uničena školjka, odtrgana ključavnica, narkomani v spodnjih prostorih... takšna je podoba sedanjega zadružnega doma v Zalogu.

Zaradi vsega tega in zaradi pijanih razgrajčev, ki gospodarijo okoli zadružnega doma, starši neradi dovolijo svojim otrokom sodelovanje v Svobodi in obiskovanje njihovih prestav, pa čeprav svobodaši nimajo ničesar skupnega z naštetimi nepravilnostmi.

Zalogu je kulturna skupnost Slovenije že lani in letos ponudila pripravljenost za sofinanciranje, vendar je ponudba nalezla na bolj ali manj gluha ušesa. Krajevna skupnost baje nima denarja, posamezniki v njej pa imajo

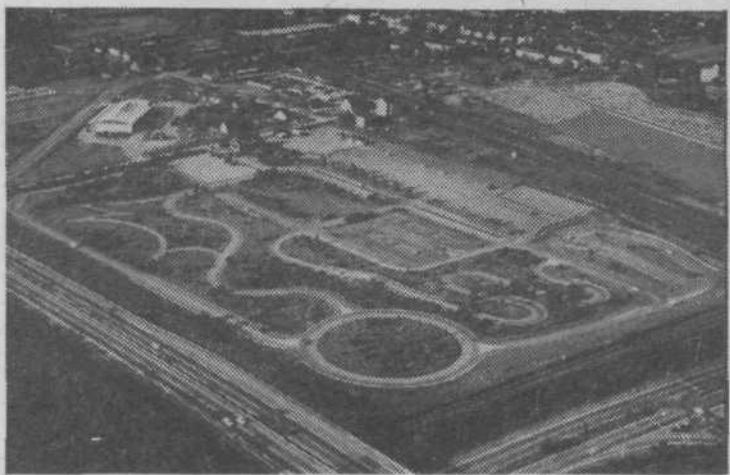
STADION TEHNIČNE KULTURE

Ko smo v majske številke NSK pisali o iskanju lokacije za prometni poligon, smo že v naslovu opozorili na možnost, da bi ga zgradili na Vevčah. Pogovori so stekli, oglašali so se glasovi »za« in »proti«, čas pa je tekel. Zato se je AMD Moste začelo ozirati tudi za dodatnimi lokacijami. Kmalu je našlo skupni jezik s KS Zalogo, in sicer v Zelenem gaju vzhodno od Zaloga v smeri sotočja Save in Ljubljane. Dogovorili so se o nadaljnjih obveznostih in pravicah

in upati je, da bodo pri AMD Moste letos uspeli dobiti vsa potrebna soglasja in dovoljenja ter naročili načrte, da bi prihodnje leto začeli graditi. Začetna sredstva s strani AMD Moste so zagotovljena.

Na sliki eden od prometnih poligonov v ZRN. Čez nekaj let naj bi podobnega, a z razširjeno dejavnostjo, imela tudi Ljubljana v Zelenem gaju pri Zalogu.

FOTO CK, BESEDILO AM

ZALOG

vse premalo posluha za kulturo. Dragi tovariši in vsi Založani, zavedajmo se, da je kultura eden od osnov svobode in brezrazredne

družbe v našem samoupravnem socialističnem sistemu.

BESEDILO IN SLIKA
MARJAN SREBRNJAK● PIONIRSKO GASILSKO TEKMOVANJE V ZALOGU
V ČAST OBLETNICE

Konec junija je naša OGZ znova organizirala že tradicionalno pionirsko gasilsko tekmovanje, to pot v Zalogu, ker praznuje letos GD Zalogo — SP. Kašelj 70-letnico svojega obstoja. To je bila prva prireditev za omejeno obletnico. Vsa organizacija prireditve je seveda pripadala temu društvu v sodelovanju z OGZ.

Tekmovalci so nastopili v dveh

disciplinah: v vajah z brentačo in vajah s hidrantom.

Na razpis OGZ se je prijavilo enajst desetih iz desetih gasilskih društev: desetina deklic in deset deset dečkov. Iz GD Lipoglav sta tekmovali dve desetini — deklice in dečki. Po končanem tekmovanju so se vsi nastopajoči razvrstili pred gasilskim domom v Zalogu, kjer je bil zaključni del tekmovanja, nato pa razglasitev rezultatov ter podelitev pokalov in diplom.

Predsednik naše OGZ Ivan Miklavž je najprej pozdravil vse pionirje, jim čestital za tako veliko udeležbo na tekmovanju ter zaželel, da bi drugo leto sodelovalo še več desetini.

Tajnik zveze Jože Vidmar je nato razglasil rezultate tekmovanja. Pokal sta prejeli desetina deklic iz GD Lipoglav zunaj konkurence ter prvovrščena desetina dečkov iz GD Sostro. Vse desetine pa so prejele diplome v znak sodelovanja na tekmovanju.

Tekmovanje si je ogledal tudi sekretar MGZ Ljubljana Jernej Čertanc.

IVAN KOS

Posebna zahvala

Glasilo SZDL Naša skupnost mora bojda prejemati sleherni družina v naši občini na dom. V 28 mesecih, kolikor zopet stanujem v Sp. Kašlju, pa še nisem prejel niti enega izvoda tega mesečnika v naši občini, čeprav stoji hiša v zgoščenem naselju in je oddaljena od ceste le kakih 6 metrov. Raznašalca za naselje Sp. Kašelj se torej za njegovo »pozornost« posebno zahvaljujem in mu čestitam, ker me je vsakokrat tako vestno spregledal.

IVAN LUKANČIČ
SP. KAŠELJ, VAŠKA POT ŠT. 33

Emila je interesantno in z zanimivimi potezami podal Dado Mešič, prav tak pa je bil tudi Slavko Kavčnik, ki je igral dijaka Vladimira.

Člani dramskega krožka VI. gimnazije so v letošnji sezoni pripravili večer poezije in dramskih besedil, ki so mu dali naslov VIHAR. Na tem večeru smo slišali odlomke iz del Otona Župančiča (Jerale — III. poglavje), V. Shakespeara (Vihar — IV. dejanje), Z. Kvedrove in drugih. Režijsko vodstvo je bilo v rokah prof. Helene Potokarjeve, ki je tudi tokrat izpričala svojo afiniteto in velike zmožnosti za režijo in mentorstvo mladim članom skupine. Predstava Vihar je bila vzorna, studiozno pripravljena.

Na prireditvi, ki je bila popostrana z glasbo in izraznim plesom, smo videli in slišali vrsto zanimivih, zelo dobrih recitacijskih in dramskih interpretacij ter opazili med izvajalci tudi nekaj talentov. Ta nedvoumni in evidenti uspeh skupine VI. gimnazije (skupina šteje skupaj s tehničnimi sodelavci prek 30 članov) je vsekakor rezultat nekajletnega načrtnega in predanega dela vseh sodelujočih, vključno in na prvem mestu tudi profesorjev — mentorjev VI. gimnazije.

Ob koncu lahko ugotovimo, da je bil repertoar dovolj pester, z več sodobnimi, aktualnimi teksti, da pa bi ga kazalo v prihodnji sezoni nekoliko preusmeriti.

Senožeti

Iz Senožeti se malokrat oglašamo. To pot pa nekaj o športu pri nas. Pred dvema letoma so Senožetani vzeli v najem manjši travnik med glavno cesto in Savo in ga spremenili v nogometno igrišče. Od tedaj je mogoče vsako popoldne videti staro in mlado, tekajoče za okroglim usnjem. Že kar v navado so prišle tudi prestižne tekme med njimi — kot primer množičnega športno-rekreativnega delovanja.

Prav ti Senožetani so sredi junija organizirali krajevni turnir veteranov, članov in mladincev, ki živijo v Senožetah. Kupili so novo žogo in mrežo, si uredili igrišče, pripravili klopi za gledalce in za kasnejši piknik in če bi se tisti dan peljali mimo igrišča, bi to delovalo na opozovalca kot lep miniaturni nogometni stadion. Organizacija prireditve je bila izvrstna in je pričala, da za take prireditve niso potrebni kupi denarja, ampak predvsem dobra volja in delavnost ljudi. To sobotno popoldne je za več kot sto nastopajočih in gledalcev pomenilo prijetno sprostitve ob koncu tedna. Ne gre zanemariti dejstva, da so prišli celo najstarejši krajanji, med njimi tudi pisatelj Miško Kranjec, ki je ob koncu turnirja moštvo in posameznikom podelil priznanja.

Toda vsaka medalja ima dve strani. Šport je bil, je in bo v Senožetih vedno zelo priljubljen. Za »sedanjimi« generacijami prihajajo nove, mlajše, ki bodo kmalu tudi »nabijale« žogo, tako kot to sedaj počno njihovi »starejši vzorniki«. V načrtih nanje že mislimo, a treba bo razvijati možnosti, ki bodo zagotavljale množično športno dejavnost. Te možnosti za zdaj prevečkrat ustvarjajo entuziasti sami iz svojih sredstev, s svojim delom in brez pomoči tistih organizacij in dejavnikov, ki so za to zadolženi.

Morda je v večjih središčih nekoliko boljše, toda zunaj teh središč je položaj tak, kot je opisan na začetku tega opisa. Senožeti pa so le primer, ki najbrž ni osamljen. Vse delo in vsa dejavnost sloni le na nekaterih posameznikih, ki za to žrtvujejo večino prostega časa in znoja. Kje pa so tisti, ki poklicno opravljajo to nalogo? Ali sploh vedo, kaj se dogaja v naših manjših krajih? Ali te kraje sploh kdaj obiščejo? Lepo je teoretizirati, a teorija brez prakse ne daje rezultatov. In množičnost bo pri nas še vedno stihjska, dokler bo delo stihjsko, neorganizirano.

Za kaj gre konkretno v Senožetih? Senožetani nimajo organiziranega kluba, imajo pa veliko voljo in veselje do nogometa. Imajo drese in žoge, nimajo pa igrišča. Čez noč se lahko zgodi, da ostane brez sedanjega travnika. V kraju je veliko otrok in ne smemo dopustiti, da se bodo rekreirali »na cesti«. Treba jim je torej zagotoviti vsaj osnovne objekte, kajti brez njih bo množična športno-rekreativna dejavnost ostala le nerojena želja. Ali ni tako? MATJAŽ KRANJEC

Kar se tiče scenske opreme, moramo žal ugotoviti, da v skupinah niso izrabili vseh možnosti, ki so jim bile na voljo, saj smo na tem področju imeli v prejšnjih letih že lepe rezultate in bo v prihodnje treba temu posvetiti več pozornosti. Pa še to: skupine bi morale začeti pripraviti za študij novih del že takoj v septembru ali oktobru, s čimer bi bilo omogočeno, da bi pričeli z gledališko revijo na višku sezone.

M. B.

XIV. revija gledaliških skupin naše občine

(NADALJEVANJE Z 8. STRANI)

28. maja so v Javoru nastopili igralci KUD Anton Mehle iz Senožeti z enodejankama KJE JE MEJA in PODLAGA ZAKONSKE SREČE, člani dramske skupine Saturnus pa so nastopili s skečem.

KJE JE MEJA je starejše, dobro poznano delo Josipa Ogrinca. Prikazuje zaplet okrog meje dveh sosedov, ki ga reši šele ljubezenska zveza mladih iz obeh sosednjih družin. Enodejanka PODLAGA ZAKONSKE SREČE pa nam prikazuje družino mladega Slavoljuba, v katero prinese nemir in zmedo kuharica Jerica, ki z zamenjavo pisem povzroči celo vrsto zapletov, preprirov in ljubosumnosti. Na koncu se seveda vse razvzolja in srečno konča.

Obe enodejanki je režijsko pripravila Cilka Pavšičeva, ki ji je uspelo ustvariti solidno uprizoritev z dovolj dinamike in je v njej polno živela vrsta figur.

Avetntičnega kmeta Križa je v enodejanki Kje je meja podal Zdravko Dragar, prav dobra pa sta bila tudi Francka Nolimal kot njegova žena: in Jani Sopotnik kot uradnik Zveriga. S solidno igrjo sta se še

odlikovala Nevenka Rahne kot Križeva hči in Andrej Bakovnik kot sosed Kraž. V drugi enodejanki bi na prvem mestu omenili Janeza Markljo, ki je korektno odigral Slavoljuba, uspešno pa mu je v igri sekundirala Vojka Nilimal kot njegova žena.

Eno svojih boljših vlog je ustvaril Jani Sopotnik z zdravnikom dr. Pelikanom. Omeniti velja še uspešen debut mladih igralcev Alenke Gradišek, ki je igrala Jerico, in Simone Kovič, ki je igrala mater Ivano.

Po odigranih enodejankah sta nastopila še člana igralske skupine iz Saturnusa Jana Podgornik in Bojan Kovačič ter v skeču pokazala dovolj smisla za humor in satiro.

Peta revijska predstava je bila 4. junija v Javoru. Nastopila je nova gledališka skupina KUD Hrušica. Uprizorili so komedijo T. Partljiča RIBE NA PLITVINI.

Dejanje se odvija v hribovski vasi Jelovlje, v šolskem okolju, med učitelji, ki z nostalgijsko ugotavljajo nesmisel svojega bivanja, se žro med seboj, počutijo se kot ribe na plitvini ter hlastajo »za svežim zrakom« ter s tem v zvezi v svojem življenju ne vidijo nobenih svetlih perspektiv. Režijsko je delo postavil na oder

Draško Šubic. Lahko ugotovimo, da dovolj uspešno, saj so nam igralci prikazali zanimivo in skoraj v celoti sprejemljivo predstavo. Mizanscena je bila smiselno urejena, opaziti pa je bilo, da so bile zaradi pomanjkanja časa nekatere situacije pa tudi igralske podobe še neizmerno izdelane. Omeniti bi tudi nekatere jezikovne pomanjkljivosti, ki bi jih bilo treba odpraviti. Kljub navedenemu pa pomenu uprizoritve tega dela za prizadevno skupino iz Hrušice lep in obetaven uspeh. Z nekaj dodatnimi in intenzivnimi vajami bodo lahko za jeseni pripravili solidno predstavo, ki bo prav primerna za gostovanje.

Funkcionalno in estetsko zasnovano sceno, ki je podpirala dogajanje, je pripravil Igor Somrak.

Vlogo učitelja Železnika je odlično zaigral Ludvik Jevšjak in je bila to vsekakor najboljša figura tega večera. Z izrazito in povsem uspešno igrjo sta se nam predstavila Janez Pogarčar kot Jože in Marjana Jevšjak kot Erna. Prav dobra je bila tudi Zinka Breskvarjeva kot Železnikova žena. Uspešno so še sodelovali Darja Ferkol, Gordana Šubic in Stanislav Stele.

V okviru revije je bila tudi pred-

stava TOLMUN IN KAMEN Toneta Partljiča, ki so jo 4. junija uprizorili igralci Svobode Zalogo v Senožetih. Tolmun in kamen je komedija, ki obravnava sodobno tematiko, življenje in probleme inteligence na vasi. Situacija se spremeni, ko se nenadoma pojavi na vasi »umetnik« Emil, slikar, ki močno vzburi ženska srca, povzroči več zapletov in problemov v dveh sosednjih družinah, zapusti za seboj še eno sled — otroka — na koncu pa razočaran in resigniran zapusti razburkano okolje. Predstava Tolmun in kamen je režiral Franc Rajh. Mizascensko postavitev je realiziral z dovolj investicije v smiselno zaokroženo celoto. Tudi karakterji so bili pravilno zastavljeni, le da odnosi v nekaterih prizorih niso bili dovolj izostreni, zaradi česar včasih tudi ni bilo primerna za jesenska gostovanja.

Marijo Petek je z umirjeno in rutinirano igrjo prezentirala Branka Pavlinova, njenega moža Pavleta Petka pa Jože Škerjanec, ki bi bil v nekaterih prizorih lahko nekoliko izrazitejši. Odlično kabinetsko figuro je postavil Franc Rajh kot Ivan Krivec, pa tudi Ivica Čepinova kot njegova žena se je uveljavila z uspešno igrjo. Slikarja